

Centrale Commissie Dierproeven

> Retouradres Postbus 93118 2509 AC Den Haag

VERZENDING TEvens PER E-MAIL

Centrale Commissie Dierproeven

Postbus 93118
2509 AC Den Haag
www.centralecommissiedierproe
ven.nl

T 0800-7890789
E ccd-juridisch@rvo.nl

Onze referentie
B.2.22.009

Uw referentie
2021/097

Briefkenmerk
CCD-2022-171

Bijlagen
11

Datum 14 oktober 2022
Betreft Beslissing op bezwaar B.2.22.009

Geachte [REDACTED]

Op 2 juni 2022 heeft u namens [REDACTED] een bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van de Centrale Commissie Dierproeven (hierna: de CCD) van 29 april 2022. Dit besluit ging over het Wob-verzoek met ons kenmerk W21-04 (hierna: het bestreden besluit). In deze brief leest u hoe wij op uw bezwaar hebben beslist.

1. Beslissing

Wij hebben besloten dat uw bezwaar gedeeltelijk gegrond is. Deze beslissing heeft tot gevolg dat wij het bestreden besluit herzien en dat wij meer informatie openbaar maken. In paragraaf 5 van deze brief leest u waarom wij deze beslissing hebben genomen.

2. Verloop van de procedure

- Op 10 mei 2021 [REDACTED] twee Wob-verzoeken bij de CCD ingediend. [REDACTED] heeft in deze verzoeken gevraagd om informatie over vergunningaanvragen voor dierproeven met apen en de bijbehorende beoordeling achteraf. Ook heeft [REDACTED] gevraagd om informatie over vergunningaanvragen voor dierproeven met dieren die in de categorie *overige roofdieren* vallen. De CCD heeft deze Wob-verzoeken gezamenlijk behandeld onder het kenmerk W21-04.
- Op 29 april 2022 heeft de CCD besloten om de gevraagde documenten gedeeltelijk openbaar te maken.
- Op 31 mei 2022 hebben wij de documenten aan u verstrekt.
- Op 2 juni 2022 heeft u een bezwaarschrift ingediend. In uw bezwaarschrift schrijft u dat de bezwaargronden nog wilt aanvullen.
- Op 3 juni 2022 hebben wij de ontvangst van uw bezwaarschrift bevestigd.
- Op 7 juni 2022 hebben wij u per e-mail gevraagd of u uw aanvullende bezwaargronden uiterlijk op 21 juni 2022 wilt indienen.
- Tussen 13 en 21 juni 2022 hebben wij alle 12 derde-belanghebbenden per e-mail gevraagd of zij behoefte hebben aan een mondelinge of schriftelijke

reactie op het bezwaarschrift. In deze e-mail hebben wij vermeld dat u nog aanvullende gronden zult indienen.

- Op 16 juni 2022 hebt u per e-mail aan ons laten weten dat het u waarschijnlijk niet lukt om uiterlijk op 21 juni 2022 uw aanvullende gronden in te dienen.
- Op 17 juni 2022 hebben wij u per e-mail gevraagd hoeveel tijd u nog nodig hebt voor het indienen van uw aanvullende gronden, en of u instemt met uitstel van de beslistermijn zodat u de tijd hebt om uw bezwaargronden aan te vullen.
- Op 17 juni 2022 hebt u ons per e-mail laten weten dat u niet instemt met uitstel van de beslistermijn.
- Op 20 juni 2022 hebben wij u per brief meegedeeld dat wij de beslistermijn vanaf 22 juni 2022 opschorten op grond van artikel 4:15, tweede lid, onder b, en artikel 7:14, van de Awb.
- Op 20 juni 2022 hebt u ons per e-mail laten weten dat u afziet van het indienen van nadere gronden.
- Op 21 juni 2022 hebben wij u per e-mail laten weten dat de opschorting van de termijn niet doorgaat omdat u geen behoefte meer hebt om aanvullende gronden in te dienen.
- Op 28 juni en 4 juli 2022 hebben 2 derde-belanghebbenden laten weten dat zij graag gebruik willen maken van de mogelijkheid om schriftelijk te reageren op het bezwaarschrift.
- Op 4 juli 2022 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Tijdens de hoorzitting hebt u uw aanvullende bezwaargronden mondeling ingediend. U hebt geweigerd om (een kopie van) de schriftelijke versie van uw bezwaargronden aan ons te geven.
- Op 5 juli 2022 hebt u op ons verzoek een uitspraak van de rechtbank Gelderland toegestuurd die u noemt in uw bezwaarschrift.
- Tussen 7 en 11 juli 2022 hebben wij 6 derde-belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken een zienswijze te geven over de openbaarmaking van dossiers die al gedeeltelijk openbaar waren.
- Tussen 12 en 29 juli 2022 hebben 3 derde-belanghebbenden gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een zienswijze te geven over de openbaarmaking van dossiers die al gedeeltelijk openbaar waren. Eén van de derde-belanghebbenden heeft zijn zienswijze op 4 augustus 2022 telefonisch aangevuld.
- Op 18 juli 2022 hebben wij de beslistermijn verdaagd met zes weken.
- Tussen 19 en 21 juli 2022 hebben wij alle 12 derde-belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken te reageren op onze transcriptie van uw aanvullende bezwaargronden.
- Op 1 en 2 augustus 2022 hebben 2 derde-belanghebbenden gebruik gemaakt van de mogelijkheid om inhoudelijk te reageren op uw aanvullende bezwaargronden.
- Op 9 augustus 2022 hebben wij u in de gelegenheid gesteld om te reageren op de ingediende zienswijzen en op de ingediende reacties op uw aanvullende bezwaargronden.
- Op 12 augustus 2022 hebt u per e-mail gereageerd op de ingediende zienswijzen en op de ingediende reacties op uw aanvullende bezwaargronden.
- Op 26 augustus 2022 hebben wij u per e-mail uitgelegd dat het ons niet lukt om binnen de termijn een beslissing te nemen op uw bezwaarschrift. Wij hebben gevraagd of u kunt instemmen met een verlenging van de beslistermijn tot en met 25 november 2022.
- Op 1 september 2022 hebt u ons per e-mail laten weten dat u niet instemt met een verlenging van de beslistermijn. Ook hebt u een klacht ingediend over het verloop van de procedure.

- Op 15 en 29 september 2022, en op 13 oktober 2022, hebben wij u per e-mail op de hoogte gehouden van de voortgang van de behandeling van uw bezwaar.

3. Ontvankelijkheid

U heeft uw bezwaarschrift ingediend binnen 6 weken na de bekendmaking van het besluit. Uw bezwaarschrift voldoet ook aan de overige eisen die de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) aan een bezwaarschrift stelt. Dat betekent dat uw bezwaar ontvankelijk is.

4. Bezwaargronden

In uw bezwaarschrift en tijdens de hoorzitting hebt u de volgende gronden ingebracht tegen het bestreden besluit. Voor de leesbaarheid van deze beslissing hebben wij uw bezwaargronden per onderwerp geordend.

Bezwaargronden over de opzet van het besluit en over de Wet open overheid (hierna: Woo) in het algemeen

- 1: Een deel van de informatie is milieu-informatie.
- 2: De CCD had de geweigerde informatie in gedeeltelijk openbaar gemaakte dossiers opnieuw moeten beoordelen.
- 3: De CCD mag de openbaarmaking van vergunningdossiers die het onderwerp vormen van lopende Wob-procedures bij de Raad van State niet om die reden weigeren.
- 4: De CCD heeft ten onrechte openbare informatie geweigerd.
- 5: De CCD heeft niet alle documenten verstrekt die binnen de reikwijdte van het Wob-verzoek vielen.
- 6: De CCD heeft de vergunningdossiers onduidelijk genummerd.
- 7: In het overzicht met uitzonderingsgronden uit de Wob en de Woo staat onjuiste informatie.
- 8: De CCD meet met twee maten bij de omgang met derde-belanghebbenden en bezwaarmaker.
- 9: De CCD had niet langer dan twee weken mogen wachten met openbaarmaking.

Bezwaargronden over specifieke uitzonderingsgronden

- 10: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor bedrijfs- en fabricagegegevens onjuist en onduidelijk toegepast.
- 11: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor bescherming van de persoonlijke levenssfeer onjuist toegepast.
- 12: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor onevenredige benadeling onjuist toegepast.
- 13: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor persoonlijke beleidsopvattingen onjuist toegepast.

5. Beoordeling van de bezwaargronden

1: Een deel van de informatie is milieu-informatie.

In onderdeel 7 van uw bezwaarschrift schrijft u dat gegevens die verwijzen naar locaties waar dieren gehouden worden, milieu-informatie zijn. U schrijft ook dat de CCD in het bestreden besluit een onjuiste interpretatie geeft aan een uitspraak van de Raad van State over milieu-informatie uit 2013.

De CCD is het niet met u eens dat er sprake is van milieu-informatie. De ratio achter de jurisprudentie over dierhouderijen en milieu-informatie is dat de dieren stankoverlast en uitstoot van ammoniak veroorzaken. Dit is bijvoorbeeld te zien in de eerste uitspraak van de Raad van State over dit onderwerp – de uitspraak van 4 november 2009, ECLI:NL:RVS:BK1977, r.o. 2.5.1. Stank en ammoniak kunnen

immers een uitwerking hebben op het milieu, en daarmee vallen zij binnen de definitie van milieu-informatie van artikel 19.1a van de Wet milieubeheer.

In de uitspraak van 9 oktober 2013, ECLI:NL:RVS:2013:1425, heeft de Raad van State geoordeeld dat gegevens over apen die bestemd waren voor dierproeven, geen milieu-informatie waren omdat de huisvesting van die apen zodanig was ingericht dat stoffen die het milieu kunnen aantasten, de huisvesting van de apen niet kunnen verlaten.

Dit type gefilterde huisvesting is voor proefdieren gebruikelijk. Dat betekent dat bijvoorbeeld locatiegegevens in de documenten die in deze procedure aan de orde zijn, niet in verband gebracht kunnen worden met een aantasting van het milieu zoals dat bij dieraantallen in de reguliere veehouderij kan. U hebt tijdens de hoorzitting aangevoerd dat uit de rechtspraak blijkt dat ook gegevens over dieren in gefilterde verblijven milieu-informatie vormen, maar u hebt geen concrete rechtspraak benoemt. De CCD is zelf op zoek gegaan naar deze rechtspraak, maar heeft die niet gevonden.

Hieruit volgt dat de gegevens die u in punt 7 van uw bezwaarschrift benoemt, zoals locatiegegevens, deelnemernummers en leveranciers van proefdieren, geen milieu-informatie zijn.

Dit betekent dat deze bezwaargrond niet leidt tot verandering van het bestreden besluit.

2: De CCD had de geweigerde informatie in gedeeltelijk openbaar gemaakte dossiers opnieuw moeten beoordelen.

In onderdeel 1 van uw bezwaarschrift schrijft u over de vergunningdossiers die wel onder het Wob-verzoek vielen, maar die de CCD niet opnieuw heeft beoordeeld omdat ze eerder al gedeeltelijk openbaar zijn gemaakt. U schrijft dat de CCD niet mag volstaan met een verwijzing naar de vindplaats van deze dossiers. De CCD had de informatie uit deze dossiers die nog niet openbaar was gemaakt, opnieuw moeten beoordelen.

De CCD is het met u eens. De CCD mocht uw verzoek niet beperken tot de vergunningdossiers waarover niet eerder een verzoek was ingediend. De CCD had alle vergunningdossiers die onder uw verzoek vallen, moeten beoordelen. Voor de dossiers die al eerder zijn beoordeeld had de CCD uw verzoek moeten opvatten als een verzoek om openbaarmaking van de passages die na de eerdere beoordeling zijn geweigerd. De CCD heeft daarom in alle 37 dossiers die al gedeeltelijk openbaar waren, de eerder geweigerde passages opnieuw beoordeeld. Om deze beslissing op bezwaar leesbaar en overzichtelijk te houden, leest u het resultaat van de herbeoordeling in bijlage 1 bij deze beslissing.

Dit betekent dat deze bezwaargrond leidt tot verandering van het bestreden besluit. Wij maken meer informatie openbaar.

3: De CCD mag de openbaarmaking van vergunningdossiers die het onderwerp vormen van lopende Wob-procedures bij de Raad van State niet om die reden weigeren.

In onderdeel 2 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de CCD ten onrechte geen informatie openbaar heeft gemaakt uit vergunningdossiers waarover de Raad van State nog een oordeel moet geven. U schrijft dat de CCD moet laten weten om welke dossiers het gaat, en dat de CCD een inhoudelijke motivering moet geven voor de weigering.

De CCD geeft u gedeeltelijk gelijk. Wij zijn met u eens dat wij beter hadden moeten uitleggen waarom wij de niet-openbare gedeelten van het betrokken vergunningdossier niet alsnog openbaar maken. De CCD is echter niet *vergeten* om het betrokken dossier te benoemen. In het bestreden besluit staat namelijk op pagina 6 en 18 dat het gaat om dossier NTS20174312.

Wij geven u hierbij alsnog de uitleg over de niet-openbare gedeelten van vergunningdossier NTS20174312 die in het bestreden besluit ontbrak.

Over de openbaarmaking van vergunningdossier NTS20174312 lopen op dit moment twee procedures bij de Raad van State. De vergunninghouder heeft een gedeelte van de betreffende documenten zelf al (gedeeltelijk) openbaar gemaakt. Over deze (gedeeltelijk) openbare documenten beschikt u al, aangezien u betrokken bent bij één van beide procedures bij de Raad van State. Omdat de betrokken documenten openbaar zijn, kunt u deze ook aan uw cliënt in deze procedure laten zien.

Omdat de Raad van State nog een oordeel moet geven over de vraag of openbaarmaking van de resterende documenten terecht geweigerd is, is dit voor de CCD al een zelfstandige reden om in deze bezwaarprocedure niet tot openbaarmaking over te gaan. Aangezien ook de betrokken vergunninghouder zich in de hoger beroepsprocedure op het standpunt stelt dat de resterende documenten niet openbaar mogen worden, zou het onbehoorlijk zijn als de CCD de vergunninghouder nu door openbaarmaking voor een voldongen feit zou plaatsen. De CCD zou hiermee bovendien de lopende procedure bij de Raad van State zinledig maken.

Een andere reden voor de CCD om de resterende documenten in dit dossier niet openbaar te maken is dat de CCD bij haar standpunt blijft dat deze documenten niet voor openbaarmaking in aanmerking komen. Al deze documenten zijn namelijk direct herleidbaar naar de betrokken vergunninghouder. De openbaarmaking van de documenten zou de vergunninghouder daarom blootstellen aan het risico van dierenrechtenextremisme. De weigering tot openbaarmaking is daarom gerechtvaardigd op grond van artikel 5.1, tweede lid, onder e, en h, van de Woo. De motivering voor de toepassing van deze uitzonderingsgronden kunt u lezen in het bestreden besluit.

Als bijlage bij deze beslissing op bezwaar vindt u een inventarislijst van vergunningdossier NTS20174312 waarop te zien is welke documenten nog niet openbaar zijn, en welke uitzonderingsgronden hierop zijn toegepast. Voor een uitgebreidere motivering verwijzen wij naar de passages over de uitzonderingsgronden in het bestreden besluit.

Dit betekent dat deze bezwaargrond leidt tot aanvulling van de motivering van het bestreden besluit.

4: De CCD heeft ten onrechte openbare informatie geweigerd.

In onderdeel 11 en 12 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de CCD in het bestreden besluit de vindplaats had moeten noemen van openbare informatie zoals NTS-nummers, NTS-titels en conceptversies van NTS'en. Openbare informatie mag namelijk niet geweigerd worden. Tijdens de hoorzitting hebt u verteld dat dit ook geldt voor verwijzingen naar nummers van eerdere vergunningaanvragen of de datum waarop die eerdere aanvragen zijn vergund.

De CCD gaat ervan uit dat u doelt op de dossiers 15 (NTS202114680) en 16a-16e (dossier X1-X5). In deze dossiers zijn passages weggelakt om te voorkomen dat de tekst herleidbaar is naar de vergunninghouder.

De CCD is het niet met u eens dat wij de informatie die op andere plekken al openbaar is gemaakt, niet meer mogen lakken. De Raad van State schrijft over de herleidbaarheid van informatie naar vergunninghouders voor dierproeven in zijn uitspraak van 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:952, r.o. 5.1:

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de namen en adresgegevens van de vergunninghouders niet in redelijkheid konden worden geweigerd nu deze gegevens reeds elders zijn openbaar gemaakt. Het feit dat de gevraagde gegevens in de jaarverslagen 'Zo doende' in een andere vorm zijn gepubliceerd brengt niet zonder meer mee dat deze gegevens in het kader van het voorliggende Wob-verzoek niet meer geweigerd zouden kunnen worden. Indien de namen en adresgegevens openbaar zouden worden gemaakt kan een koppeling worden gemaakt tussen een individuele vergunninghouder en de reeds openbaar gemaakte gegevens in de jaarverslagen.

Verder wijst de Raad van State in zijn uitspraak van 30 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2334, r.o. 12.1, tweede alinea, vierde volzin een vergunninghouder voor dierproeven zelfs expliciet op de mogelijkheid om openbare informatie weg te lakken, zodat de overige informatie niet herleidbaar meer is en daarom openbaar kan blijven.

De CCD is op grond van deze jurisprudentie van oordeel dat zij in de dossiers 15 en 16 openbare gegevens mocht weglakken die het mogelijk maakten om deze dossiers aan een specifieke vergunninghouder te koppelen. Deze manier van lakken zorgt er voor dat het belang van openbaarmaking optimaal wordt gediend. Als wij de informatie die op andere plekken al openbaar is gemaakt niet hadden mogen weigeren, had de CCD de niet-openbare informatie in de dossiers 15 en 16 integraal moeten weigeren om herleidbaarheid naar de vergunninghouder te voorkomen. In dat geval zou de facto minder informatie openbaar zijn geworden dan nu het geval is.

Dit betekent dat deze bezwaargrond niet leidt tot verandering van het bestreden besluit.

5: De CCD heeft niet alle documenten verstrekt die binnen de reikwijdte van het Wob-verzoek vielen.

Tijdens de hoorzitting hebt u verteld dat u tussen de openbaar gemaakte stukken een aantal documenten mist. Het gaat om vergunningdossier NTS20209446-5, en om onderdelen van vergunningdossier NTS20186344. De informatie die is verstrekt over dossiers NTS20209446-1 en -2 is volgens u ten onrechte identiek aan de informatie over het hoofddossier – NTS20209446.

Hieronder leest u per dossier een reactie op uw stellingen.

NTS20209446-5

Op pagina 4 van het bestreden besluit staat dat dit vergunningdossier al eerder openbaar is gemaakt. Hier staat ook hoe u dit dossier op onze website kunt vinden. Wij hebben dit dossier tijdens deze bezwaarprocedure opnieuw beoordeeld. Meer informatie over deze herbeoordeling en over de vindplaats van de opnieuw beoordeelde documenten leest u hierboven bij de beoordeling van uw tweede bezwaargrond.

NTS20209446-1 en -2

Deze dossiers zijn een vervolg op de oorspronkelijke aanvraag met het nummer NTS20209446. Het dossier met volgnummer -1 gaat over een wijziging van de aanvraag. De CCD beoordeelt een wijziging op dezelfde manier als een nieuwe aanvraag. Dit dossier bevat inderdaad voor een groot deel dezelfde informatie als het dossier over de oorspronkelijke aanvraag, omdat het daarop voortbordurt. Het dossier is echter niet volledig identiek. Voor het dossier met volgnummer -2 geldt hetzelfde. Dit dossier gaat over een melding over de oorspronkelijke aanvraag. Een melding wordt niet op dezelfde manier beoordeeld als een aanvraag, maar bevat wel gedeeltelijk dezelfde informatie. Daarom lijken de documenten in dit dossier ook op die over de oorspronkelijke aanvraag, maar zijn ze niet identiek.

NTS20186344

Deze aanvraag heeft nooit tot een beschikking geleid, en de aanvraag is ook niet ingetrokken. Wij kunnen ons voorstellen dat het abrupte einde van dit dossier bij u voor verwarring zorgt. Dit zijn echter wel alle documenten over deze aanvraag waarover wij beschikken.

Het voorgaande betekent dat deze bezwaargrond niet leidt tot verandering van het bestreden besluit of tot de verstrekking van extra documenten.

6: De CCD heeft de vergunningdossiers onduidelijk genummerd.

In onderdeel 3 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de vergunningdossiers in het bestreden besluit op verschillende manieren genummerd zijn en dat u dat erg onduidelijk vindt. Tijdens de hoorzitting hebt u verteld dat u bij het schrijven van uw bezwaarschrift het overzicht met dossiernummers op pagina 3 van het bestreden besluit over het hoofd hebt gezien.

De CCD begrijpt dat het soms tijd kan kosten om het overzicht te houden tussen alle verschillende dossiernummers. Toch vinden wij de nummering van 1-16 een waardevolle toevoeging, omdat de NTS-nummers lang zijn en soms veel op elkaar lijken. Ze zijn daardoor tijdens de behandeling van een Wob-verzoek lastig uit elkaar te houden, en kortere nummers kunnen dan vergissingen en misverstanden voorkomen. Het is daarom mogelijk dat wij deze manier van nummering vaker gebruiken. Daarbij houden wij aandacht voor de overzichtelijkheid en duidelijkheid van de presentatie van de dossiers.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

7: In het overzicht met uitzonderingsgronden uit de Wob en de Woo staat onjuiste informatie.

In onderdeel 13 van uw bezwaarschrift schrijft u over het bestreden besluit dat de overzichtstabel met uitzonderingsgronden van de Wob en de Woo niet correct is. U benoemt dat bedrijfs- en fabricagegegevens onder de Woo niet worden beschermd door artikel 5, eerste lid, onder c, maar door artikel 5, tweede lid, onder f.

De CCD is het niet met u eens. In artikel 5, eerste lid, onder c, van de Woo staat namelijk letterlijk dat bedrijfs- en fabricagegegevens niet openbaar worden gemaakt.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

8: De CCD meet met twee maten bij de omgang met derde-belanghebbenden en bezwaarmaker.

Tijdens de hoorzitting hebt u uitgelegd dat u vindt dat de CCD uw cliënt anders behandelt dan de derde-belanghebbenden in deze procedure. De CCD doet haar best om de identiteit van derde-belanghebbenden geheim te houden, maar de CCD spant zich niet in om de identiteit van uw cliënt te beschermen. De CCD heeft uw bezwaarschrift namelijk in een herleidbare vorm verstrekt aan derde-belanghebbenden. Verder hebt u benoemd dat de CCD de zienswijzen van derde-belanghebbenden bij de voorbereiding van het bestreden besluit blindelings heeft gevolgd.

Anonimisering van processtukken

De CCD is het niet met u eens dat uw bezwaarschrift op een andere manier is geanonimiseerd dan de zienswijzen van derde-belanghebbenden. Wij hebben bij uw bezwaarschrift en bij een aantal zienswijzen de namen van organisaties en personen onleesbaar gemaakt. Dat betekent dat wij voor uw cliënt en voor derde-belanghebbenden vergelijkbare inspanningen hebben gedaan, terwijl u daar – in tegenstelling tot de derde-belanghebbenden – niet om hebt gevraagd. Verder hebt u verteld dat uw bezwaarschrift naar u herleidbaar is vanwege de lay-out, maar u hebt niet concreet gemaakt waarom dit zo is. Wij vinden het daarom niet waarschijnlijk dat uw bezwaarschrift daadwerkelijk herleidbaar is.

Beoordeling van de zienswijzen

Uw stelling dat wij de zienswijzen van derde-belanghebbenden blindelings volgen is onjuist. In paragraaf 5 van het bestreden besluit hebben wij vier pagina's lang beschreven welke onderdelen van de zienswijzen wij *niet* volgen.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

9: De CCD had niet langer dan twee weken mogen wachten met openbaarmaking.

Tijdens de hoorzitting hebt u gesteld dat de CCD volgens de Wob uiterlijk twee weken na de bekendmaking van het bestreden besluit alle documenten openbaar had moeten maken.

De CCD is het niet met u eens. In de Wob staat hierover:

Indien het bestuursorgaan heeft besloten informatie te verstrekken, wordt de informatie verstrekt tegelijk met de bekendmaking van het besluit, tenzij naar verwachting een belanghebbende bezwaar daar tegen heeft, in welk geval de informatie niet eerder wordt verstrekt dan twee weken nadat de beslissing is bekendgemaakt. [onderstreping door de CCD]

De woorden *niet eerder dan* laten geen ruimte voor uw stelling dat de termijn van twee weken als maximum bedoeld is. In de rechtspraak van de Raad van State is dit overigens ook terug te lezen, namelijk in de uitspraak van 8 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1027, r.o. 5:

Uit deze bepaling volgt niet dat het college gehouden is om informatie na twee weken na de bekendmaking van een Wob-besluit te verstrekken, indien naar verwachting een belanghebbende bezwaar heeft tegen die verstrekking. Uit deze bepaling volgt dat de verstrekking in dat geval niet eerder dan twee weken plaatsvindt. Omdat het college heeft besloten de informatie na zes weken te verstrekken, is het besluit van 17 december 2019 dus in zoverre niet in strijd met artikel 6, vijfde lid, van de Wob.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

Bezwaargronden over specifieke uitzonderingsgronden

10: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor bedrijfs- en fabricagegegevens onjuist en onduidelijk toegepast.

In de tweede alinea van onderdeel 4 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de uitzonderingsgrond voor bedrijfs- en fabricagegegevens onder de Woo een relatieve uitzonderingsgrond is. De CCD moet daarom bij iedere toepassing van deze grond een afweging maken tussen het belang van die toepassing en het belang van openbaarmaking van de betrokken informatie. Ook schrijft u dat de CCD deze uitzonderingsgrond niet mag toepassen op informatie die door overheidsinstellingen aan de CCD is verstrekt. Verder schrijft u dat de CCD in het bestreden besluit niet heeft omschreven welke informatie is geweigerd onder deze uitzonderingsgrond. Tot slot hebt u tijdens de hoorzitting een aantal stukken tekst aangewezen die de CCD niet onder deze uitzonderingsgrond had mogen weigeren.

De CCD is het niet met u eens. Bij de bespreking van bezwaargrond 7 hebben wij al benoemd dat de uitzonderingsgrond voor bedrijfs- en fabricagegegevens onder de Woo een absolute uitzonderingsgrond is, net als onder de Wob. Voor de toepassing van deze uitzonderingsgrond geldt volgens de wet als criterium dat de informatie door een natuurlijke of rechtspersoon vertrouwelijk aan de overheid is verstrekt. Uw aanvullende criterium dat de betreffende natuurlijke of rechtspersoon geen onderdeel mag uitmaken van de overheid, is niet in de wet of in jurisprudentie terug te vinden. Dat betekent dat de CCD op grond van deze uitzonderingsgrond ook informatie mag weigeren van vergunninghouders die zelf ook een bestuursorgaan zijn, zoals een universiteit.

In onderdeel 6E van het bestreden besluit heeft de CCD voor iedere weigering van bedrijfs- en fabricagegegevens een motivering gegeven. Tijdens de hoorzitting hebt u twee passages aangewezen waarvan u niet begrijpt waarom de CCD de uitzonderingsgrond voor bedrijfs- en fabricagegegevens heeft toegepast. Wij geven u hieronder voor iedere passage een aanvullende uitleg.

Diersoorten die in aanmerking komen voor 'rehomeing'

U hebt niet aangewezen welke passage u bedoelt. Wij gaan ervan uit dat u doelt op de passage in onderdeel L van de documenten 5, 7, 8, 26, 62 van dossier 2. Hier wordt uitgelegd welke dieren na de dierproef kunnen worden herplaatst. De opsomming van de dieren die in aanmerking komen voor herplaatsing is niet openbaar gemaakt omdat er bedrijfs- en fabricagegegevens in staan. In aanvulling op de motivering die wij hiervoor in onderdeel 6E, onder dossier 2, punt 2 en 4, van het bestreden besluit, al hebben gegeven, kunnen wij hier nog noemen dat in de opsomming dieren worden ingedeeld op grond van de behandeling die zij hebben gehad. Die behandeling wordt daarbij ook omschreven. Dit geeft inzicht in de manier waarop de proefdieren in groepen zijn ingedeeld voor de experimenten, en daarmee in de onderzoeksstrategie. Bovendien wordt in deze passage ook een ziekteverwekker benoemd. Zowel de onderzoeksstrategie als ziekteverwekkers worden op grond van artikel 5.1, eerste lid, onder c, van de Woo, niet openbaar gemaakt, zoals in het bestreden besluit is uitgelegd.

Reden voor het doden van dieren

U hebt niet aangewezen welke passage u bedoelt. Wij gaan ervan uit u doelt op de passage in onderdeel L van de documenten 6, 25 en 57, omdat daar langere passages zijn weggelakt over het onderwerp 'method of killing'. In deze passages wordt voor twee groepen dieren uitgelegd waarom zij na de dierproef moeten worden gedood. Die keuze is gebaseerd op de ziekteverwekker die deze dieren bij zich dragen. In deze passage worden zowel de namen van ziekteverwekkers benoemd, als de strategie om verder onderzoek te doen met weefsel en organen van de betreffende dieren. Beide typen informatie zijn bedrijfs- en

fabricagegegevens, zoals wij in onderdeel 6E, onder dossier 2, punt 2 en 4, van het bestreden besluit, hebben uitgelegd.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

11: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor bescherming van de persoonlijke levenssfeer onjuist toegepast.

In onderdeel 5 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de CCD functiebenamingen, afdelingsnamen en informatie over werktijden niet had mogen weigeren met een beroep op artikel 10, tweede lid, onder e, van de Wob – artikel 5, tweede lid, onder e, van de Woo. U schrijft dat de openbaarmaking van deze informatie geen invloed kan hebben op de persoonlijke levenssfeer van de betreffende personen. Tijdens de hoorzitting hebt u verder nog benoemd dat de CCD de namen van advocaten openbaar had moeten maken.

De CCD is het met u eens over de weigering van werktijden. In het bestreden besluit staat in de tweede alinea van onderdeel 6B dat derde-belanghebbenden in hun zienswijzen hebben benoemd dat werktijden van medewerkers niet openbaar mogen worden. In de derde alinea van onderdeel 6B staat vervolgens dat de CCD het eens is met de zienswijzen. Toch staan de werktijden niet in de opsomming met geweigerde informatie aan het eind van onderdeel 6B. Hierdoor is onduidelijk of werktijden openbaar zijn of niet. De bedoeling was echter om duidelijk te maken dat werktijden in de betrokken dossiers wél openbaar zijn. Werktijden zijn immers op zichzelf niet herleidbaar tot een individu of tot een vergunninghouder. Dit is bijvoorbeeld terug te zien in document 1 van dossier 1, waar achter het woord 'aanwezig' de werktijden van de betrokken medewerker leesbaar zijn.

De CCD is het niet met u eens over de overige gegevens die u noemt. Functiebenamingen en afdelingsnamen zijn namelijk vaak herleidbaar tot een persoon en tot een vergunninghouder als ze aan elkaar gekoppeld kunnen worden, bijvoorbeeld via de website van de vergunninghouder of via LinkedIn. Vaak is het wel mogelijk om één van beide openbaar te maken. Waar het kan hebben wij daarom de functienaam óf de afdelingsnaam openbaar gemaakt. Alleen in de gevallen waarin de functienaam én de afdelingsnaam herleidbaar zijn, hebben wij beiden geweigerd. Dat is bijvoorbeeld het geval in document 2 van dossier 2. De afdelingsnaam én de functienaam bevatten in dat geval specifieke termen die de identiteit van de medewerker en de vergunninghouder onthullen.

In dossier 2 hebben wij ook de namen van advocaten onleesbaar gemaakt. Zoals ook één van de vergunninghouders in zijn reactie op uw aanvullende gronden opmerkt, begrijpen wij niet waarom u bezwaar hebt tegen de weigering van een persoonsnaam van een persoon die niet tekenbevoegd is, terwijl u in het Wob-verzoek schrijft:

In deze documenten kunnen de namen en contactgegevens van natuurlijke personen (tenzij tekenbevoegd) onleesbaar gemaakt worden.

Ook los hiervan is de weigering van de namen van de advocaten gerechtvaardigd. In punt 6 op pagina 17 van het bestreden besluit hebben wij uitgelegd dat de vrees voor dierenrechtenextremisme de reden is achter de weigering. Als de namen van de advocaten bekend zouden worden, wordt daarmee immers duidelijk dat zij betrokken zijn bij dierproeven. Ook wordt hun naam daarmee aan een specifieke dierproef gekoppeld. Het risico dat de advocaten dan zouden lopen om doelwit te worden van een actie van dierenrechtenextremisten is dan vergelijkbaar met het risico dat medewerkers van vergunninghouders lopen. De CCD vindt voor dit oordeel steun in de jurisprudentie. Zo staat in de uitspraak van de Raad van

State van 19 december 2018, ECLI:NL:RVS:2018:4143, r.o. 9, dat namen van personen geweigerd kunnen worden als zij een specifiek risico lopen, ook als die namen normaal gesproken openbaar zouden zijn.

Bij de beoordeling van deze bezwaargrond hebben wij de motivering bij het bestreden besluit over de openbaarmaking van werktijden van medewerkers verduidelijkt. Voor het overige leidt deze bezwaargrond niet tot verandering van het bestreden besluit.

12: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor onevenredige benadeling onjuist toegepast.

In onderdeel 6 van uw bezwaarschrift schrijft u over de toepassing van artikel 10, tweede lid, onder g, van de Wob. U schrijft dat deze uitzonderingsgrond onder de Woo vergelijkbaar is met artikel 5, vijfde lid. Deze uitzonderingsgrond kan alleen in uitzonderlijke gevallen worden toegepast. U schrijft dat de CCD deze uitzonderingsgrond ook heeft toegepast in situaties die niet uitzonderlijk zijn. In onderdeel 8 van uw bezwaarschrift schrijft u dat een NVWA-deelnemernummer niet herleidbaar is tot de bijbehorende vergunninghouder. U onderbouwt uw standpunt met een uitspraak van de rechtbank Gelderland. Tijdens de hoorzitting hebt u aan uw bezwaren over deze uitzonderingsgrond toegevoegd dat voor u niet helder is waarom sommige namen van vergunninghouders openbaar zijn gemaakt, en andere niet. Ook hebt u gesteld dat de CCD nog geen goede onderbouwing heeft gegeven voor de vrees voor dierenrechtenactivisme en voor de weigering van de titel van het onderzoek in dossier 12.

De CCD is het niet met u eens. Hieronder geven wij een reactie op uw argumenten.

De vertaling van de Wob naar de Woo

In paragraaf 8 van het bestreden besluit hebben wij een tabel opgenomen waarin wij uitleggen hoe wij de toegepaste Wob-uitzonderingsgronden vertalen naar de Woo – zie ook de beoordeling van bezwaargrond 7. In deze tabel staat dat wij artikel 10, tweede lid, onder g, van de Wob, vertalen naar artikel 5.1, tweede lid, onder f en h, van de Woo. Artikel 5.1, vijfde lid, komt in de tabel niet voor. Wij zijn het met u eens dat voor de toepassing van dit artikel geen plaats is in deze procedure. Het is daarom niet nodig om verder in te gaan op uw verzoek om motivering van 'uitzonderlijke gevallen'.

De herleidbaarheid van het NVWA-deelnemernummer

U stelt dat het NVWA-deelnemernummer niet herleidbaar is tot de bijbehorende vergunninghouder, maar u onderbouwt uw stelling met jurisprudentie die over een ander onderwerp gaat. De uitspraak die u citeert gaat over de vraag of het deelnemernummer toegang geeft tot inspectiegegevens van de vergunninghouder. In de situatie waar de uitspraak over gaat, was de naam van de vergunninghouder al bekend, maar wilde de NVWA het deelnemernummer weigeren in het belang van toekomstige inspecties.

De situatie waar de CCD nu over oordeelt verschilt hier op belangrijke punten van. In deze bezwaarprocedure zijn de namen van de vergunninghouders juist niet bekend in de gevallen waarin de deelnemernummers worden geweigerd. Bovendien wordt een andere uitzonderingsgrond toegepast. De CCD weigert het deelnemernummer immers niet vanwege het belang van de inspectie, maar vanwege de vrees voor dierenrechtenextremisme.

Openbaarmaking van het deelnemernummer is gekoppeld aan openbaarmaking van de naam van de vergunninghouder. In het bestreden besluit hebben wij

uitgelegd dat artikel 43 van de Dierproevenrichtlijn – via implementatie in Nederlands recht – van ons vraagt om een beroep van een vergunninghouder op zijn anonimiteit in beginsel te aanvaarden. Dit komt echter niet in elke Woo-procedure voor. Als een vergunninghouder niet om anonimiteit vraagt, maken wij zijn identiteit openbaar, omdat openbaarheid het uitgangspunt is van de Woo. Dat betekent dat de deelnemernummers van veel vergunninghouders al openbaar zijn gemaakt. Ook de NVWA heeft al veel deelnemernummers openbaar gemaakt. Hieruit volgt dat wij aan een beroep van een vergunninghouder op zijn anonimiteit in voorkomende gevallen alleen kunnen voldoen door alle herleidbare gegevens – waaronder het deelnemernummer – onleesbaar te maken.

De openbaarmaking van de namen van vergunninghouders

In de voorgaande alinea's over de herleidbaarheid van het NVWA-deelnemernummer hebt u al een belangrijk deel kunnen lezen van ons antwoord op uw vraag waarom wij de naam van sommige vergunninghouders openbaar maken, en van andere vergunninghouders niet. Wij gaan hier nog in op uw argument dat de naam van een vergunninghouder openbaar moet zijn omdat u moet kunnen controleren of een aanvraag door een vergunninghouder is ingediend. In het bestreden besluit hebben wij uitgelegd dat er zwaarwegende redenen zijn om de namen van vergunninghouders niet leesbaar te maken. De CCD is van mening dat deze weigering in dit geval opweegt tegen het belang van openbaarmaking en meer specifiek het belang om te kunnen controleren dat de aanvraag door de vergunninghouder is ingediend. Daarbij speelt een rol dat uit de openbare delen van de vergunningdossiers al voldoende blijkt of een aanvraag is ingediend door een deskundige partij. De CCD maakt een gelijksoortige afweging voor de weigering van de namen van de DEC's, waarover u stelt dat u moet kunnen controleren of sprake is van erkende DEC's. Ook de DEC-adviezen zijn immers bijna volledig openbaar.

De onderbouwing voor de vrees voor dierenrechtenextremisme

Wij hebben op pagina 10, 11, 13 en 14 van het bestreden besluit uitgebreid uitgelegd waarom het risico op acties van dierenrechtenextremisten reëel is. Wij voegen hier nog aan toe dat de Dreigingsbeelden Terrorisme Nederland (DTN) door de jaren heen een constant beeld laten zien.

De jurisprudentie waarin de Raad van State oordeelde over de vrees voor dierenrechtenactivisme in relatie tot dierproeven had betrekking op besluitvorming uit de periode tussen juni 2012 en februari 2017. In die periode bracht de NCTV de DTN's 28 tot en met 43 uit. In zes van deze zestien DTN's staat niets over dierenrechtenactivisme. In acht DTN's staat dat het dierenrechtenextremisme een marginale stroming is met weinig aanhangers. Vervolgens zijn er nog twee DTN's waarin melding wordt gemaakt van een aantal buitenwettelijke acties – DTN 32 en 34. Dat betekent dat tussen 2012 en 2017 op beperkte schaal incidenten plaatsvonden. Toch is de dreiging van dierenrechtenactivisme in die periode de aanleiding geweest voor het oordeel van de Raad van State dat de vrees voor die dreiging in het algemeen gerechtvaardigd is. In de periode ná de serie uitspraken van de Raad van State uit 2017, 2018 en 2019 hebben incidenten plaatsgevonden die ingrijpender zijn, zoals de bezetting van de varkenshouderij in Boxtel en de brandstichting bij een eendenslachterij in Ermelo. Ook uit recente DTN's – zoals DTN 56 waarnaar in het bestreden besluit is verwezen – komt naar voren dat het dierenrechtenextremisme nog altijd in golven komt en gaat.

U hebt tijdens de hoorzitting een uitspraak van de Raad van State en een uitspraak van de rechtbank Den Haag benoemd die volgens u duidelijk maken dat de jurisprudentie over dierenrechtenextremisme en dierproeven is gekanteld. De

betreffende uitspraken gaan echter niet over documenten over dierproeven. Ze hebben betrekking op gegevens over boerenbedrijven, en die vallen binnen een ander beoordelingskader als het gaat om de dreiging van dierenrechtenextremisme en de herleidbaarheid naar een bedrijf. Deze uitspraken zijn daarom geen onderbouwing voor uw stelling dat de jurisprudentie over de openbaarmaking van informatie over dierproeven is gekanteld.

De CCD blijft dan ook bij haar standpunt dat de vrees voor dierenrechtenextremisme de weigering van de betreffende passages in het bestreden besluit rechtvaardigt.

Weigering van de titel van dossier 12

U stelt dat niet helder is waarom de titel van het onderzoek in dossier 12 is gelakt. In het bestreden besluit hebben wij uitgelegd dat deze titel via een internetzoekmachine direct herleidbaar is naar de vergunninghouder. Zonder verdere verduidelijking van uw kant zien wij niet in waarom deze uitleg niet helder is.

Het voorgaande betekent dat deze bezwaargrond niet leidt tot verandering van het bestreden besluit.

13: De CCD heeft de uitzonderingsgrond voor persoonlijke beleidsopvattingen onjuist toegepast.

In onderdeel 9 en 10 van uw bezwaarschrift schrijft u dat de CCD in het bestreden besluit niet op de juiste manier is omgegaan met persoonlijke beleidsopvattingen. In de eerste plaats had de CCD moeten uitleggen waarom zij artikel 11, tweede lid, van de Wob, niet heeft toegepast. In de tweede plaats wordt volgens u uit de wetsgeschiedenis van de Woo duidelijk dat persoonlijke beleidsopvattingen zoveel mogelijk openbaar moeten zijn. In aanvulling hierop hebt u tijdens de hoorzitting een aantal geweigerde passages benoemd die de CCD niet als persoonlijke beleidsopvatting had mogen aanmerken.

De CCD is het niet met u eens. Hieronder bespreken wij de onderdelen van uw bezwaargrond afzonderlijk.

De toepassing van artikel 11, tweede lid, van de Wob

In tegenstelling tot wat u stelt, heeft de CCD weldegelijk gemotiveerd waarom zij geen gebruik maakt van artikel 11, tweede lid, van de Wob – vergelijkbaar met artikel 5.2, tweede lid, van de Woo. Deze motivering staat op pagina 15 en 16 van het bestreden besluit.

De toepassing van deze uitzonderingsgrond onder de Woo

Voor de CCD is niet duidelijk in hoeverre het bestreden besluit volgens u in strijd is met de bepaling over persoonlijke beleidsopvattingen in de Woo – artikel 5.2. In punt 10 van uw bezwaarschrift citeert u namelijk een gedeelte uit de wetsgeschiedenis bij de Woo, maar u koppelt dit citaat niet aan de toepassing van artikel 11, tweede lid, van de Wob, in het bestreden besluit. In het citaat staat dat de wetgever graag terug wil naar een omgang met persoonlijke beleidsopvattingen zoals die met de Wob oorspronkelijk bedoeld was. De CCD zal daarom – bij het ontbreken van een daadwerkelijk argument van uw kant – in aanvulling op het bestreden besluit uitleggen waarom de toepassing van het begrip persoonlijke beleidsopvatting past binnen het kader dat de Woo hiervoor geeft.

Uit de wetsgeschiedenis bij de Woo wordt duidelijk dat de wetgever de beoordeling van persoonlijke beleidsopvattingen onder de Wob als uitgangspunt

heeft gekozen. In de memorie van toelichting naar aanleiding van het advies van de Raad van State staat namelijk:

Het bestaande regime aangaande deze uitzonderingsgrond wordt daarmee ten principale en op hoofdlijnen gecontinueerd. (Kamerstukken II 2013/14, 33 328, nr. 9, p. 50)

Ook werd een versie van deze uitzonderingsgrond waarbij persoonlijke beleidsopvattingen alleen tijdens de totstandkoming van een advies beschermd werden, geschrapt omdat die te weinig bescherming bood aan ambtenaren (Kamerstukken II 2013/14, 33 328, nr. 13, p. 3 (NvW)).

Toch heeft de wetgever ook een duidelijke verandering van de openbaarmakingspraktijk beoogd, zoals blijkt uit het citaat dat u in uw bezwaarschrift hebt opgenomen. De wens van de wetgever is dat de rechter indringender toetst of sprake is van een persoonlijke beleidsopvatting, en dat bestuursorganen dit begrip minder ruim uitleggen én feiten en adviezen duidelijk van elkaar scheiden.

Om dit doel te bereiken staat in de Woo in de eerste plaats duidelijk wat wél een persoonlijke beleidsopvatting is – namelijk: ambtelijke adviezen, visies, standpunten en overwegingen ten behoeve van intern beraad – en wat níét een persoonlijke beleidsopvatting is – namelijk: feiten, prognoses, (gevolgen van) beleidsalternatieven en andere onderdelen met een overwegend objectief karakter. In de tweede plaats heeft de wetgever een verandering van de openbaarmakingspraktijk beoogd door artikel 5.3 in te voegen. Daarin staat voor bestuursorganen een verzwaarde motiveringsplicht voor de weigering van persoonlijke beleidsopvattingen van meer dan vijf jaar oud. In de derde plaats zorgen ook artikel 5.2, derde lid van de Woo én de veranderde omgang met artikel 68 van de Grondwet ervoor dat persoonlijke beleidsopvattingen vaker openbaar zijn, maar deze twee ontwikkelingen hebben geen invloed op de CCD.

Op de CCD rust de taak om de nieuwe definitie van persoonlijke beleidsopvattingen juist toe te passen én om nadrukkelijk af te wegen of er een zwaarwegend belang is om persoonlijke beleidsopvattingen van meer dan vijf jaar oud te weigeren.

In onderdeel 6D van het bestreden besluit heeft de CCD uitgelegd dat zij de openbaarmaking van persoonlijke beleidsopvattingen weigert om haar ambtenaren te beschermen. Hierbij speelt een rol dat vergunninghouders weten welke ambtenaar hun aanvraag behandelt. Als de CCD persoonlijke beleidsopvattingen (anoniem) openbaar zou maken, zou dat betekenen dat interne adviezen en standpunten van ambtenaren over individuele aanvragen door vergunninghouders ter discussie kunnen worden gesteld. Ambtenaren voelen zich dan mogelijk minder vrij om hun mening te geven. Die situatie wil de CCD vermijden. Tegelijkertijd wil de CCD alle overige informatie wel graag openbaar maken. Daarom hebben wij feitelijke informatie in alle interne adviesnota's openbaar gemaakt als het mogelijk was om die informatie van de adviezen van ambtenaren te scheiden – en dat was bijna altijd mogelijk. Ook hebben wij waar mogelijk zichtbaar gemaakt dat een passage die is geweigerd op grond van artikel 5.2, eerste lid, daadwerkelijk een persoonlijke beleidsopvatting is. Dit hebben wij bijvoorbeeld gedaan door zinsdelen als *Het Secretariaat is van mening dat of Het Secretariaat adviseert om* wel leesbaar te laten. Vervolgens hebben wij ook onderzocht of een advies daadwerkelijk subjectief van aard is. In adviesnota's over dierproeven met apen staat bijvoorbeeld het advies om een voorwaarde voor een beoordeling achteraf op te leggen. Dit is in feite geen advies, maar een

wettelijke verplichting voor alle vergunningen voor dierproeven met apen – artikel 10a1, derde lid, van de Wet op de dierproeven. Wij hebben dit soort *adviezen* of *voorstellen* daarom leesbaar gelaten.

Hieruit volgt dat de CCD in het bestreden besluit nadrukkelijk aandacht heeft gehad voor de scheiding tussen feitelijke informatie en daadwerkelijke persoonlijke beleidsopvattingen. Daarmee heeft de CCD voldaan aan artikel 5.2, eerste lid, van de Woo.

Vervolgens is de CCD ook van oordeel dat zij artikel 5.3 van de Woo correct heeft toegepast op de betreffende persoonlijke beleidsopvattingen. Hierover hebt u al kunnen lezen bij de beoordeling van bezwaargrond 2.

De passages die u benoemt

Tijdens de hoorzitting hebt u een aantal passages benoemd die volgens u ten onrechte zijn aangemerkt als persoonlijke beleidsopvatting. Het gaat om:

- Oorzaken van welzijnsaantasting en maatregelen om die aantasting te beperken;
- Een type dierproef;
- Datums;
- Diersoorten;
- Het belang van dierproeven voor de maatschappij.

Over het laatste onderdeel van deze opsomming kunnen we u extra uitleg geven. Bij iedere aanvraag wordt namelijk door een ambtenaar beoordeeld of de aanvrager voldoende heeft aangetoond dat de betreffende dierproef in het belang is van de samenleving. Dit oordeel schrijft de behandelend ambtenaar op een vaste plek in de adviesnota. In de adviesnota's van meer dan vijf jaar oud uit de herbeoordeelde vergunningdossiers zijn deze passages leesbaar gemaakt. Hier kunt u zien dat het weldegelijk gaat om een beoordeling, en niet om feitelijke informatie.

Mogelijk wordt het voor u aan de hand van de openbaar gemaakte persoonlijke beleidsopvattingen uit dossiers van meer dan vijf jaar oud ook duidelijker waarom wij de andere soorten informatie uit bovenstaande opsomming als persoonlijke beleidsopvatting onleesbaar hebben gemaakt. Omdat u niet hebt uitgelegd op welke pagina's deze informatie staat, kunnen wij u hierover in deze beslissing geen specifiekere uitleg geven dan wat wij al over de toepassing van deze uitzonderingsgrond hebben geschreven.

Deze bezwaargrond leidt niet tot verandering van het bestreden besluit.

6. Wijze van openbaarmaking

Het is mogelijk dat derde-belanghebbenden bezwaar hebben tegen de openbaarmaking van de informatie. Daarom vindt de feitelijke openbaarmaking van de 37 opnieuw beoordeelde dossiers – conform artikel 4.4, vijfde lid, van de Woo – **twee weken na dagtekening van dit besluit** plaats. Daarmee voldoen wij aan onze wettelijke plicht om documenten niet direct openbaar te maken als er derde-belanghebbenden zijn die mogelijk bezwaren hebben tegen openbaarmaking.

De derde-belanghebbenden kunnen proberen om openbaarmaking tegen te houden door binnen twee weken bij de rechtbank te verzoeken om – bij wijze van voorlopige voorziening – dit besluit tot openbaarmaking te schorsen. Is dit niet binnen de termijn van de uitgestelde verstrekking (lees: twee weken) gedaan,

dan gaat de CCD over tot openbaarmaking van de documenten. In deze context wijst de CCD de derde-belanghebbenden tevens op de mogelijkheid van **anoniem procederen** bij de rechtbank. De CCD raadt derde-belanghebbenden die hun identiteit verborgen willen houden aan om van deze mogelijkheid gebruik te maken bij de voorlopige voorziening. Indien een derde-belanghebbende niet anoniem procedeert, kan dit gevolgen hebben voor de honorering van zijn beroep op anonimiteit in de documenten die met het Woo-verzoek zijn opgevraagd.

7. Verzoek om proceskostenvergoeding

In uw bezwaarschrift hebt u verzocht om een vergoeding voor de kosten die uw cliënt heeft moeten maken in verband met de bezwaarprocedure. Omdat de CCD het bestreden besluit herroept hebt u op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, recht op deze vergoeding. De hoogte van de vergoeding wordt vastgesteld aan de hand van het Besluit proceskosten bestuursrecht. U hebt recht op een vergoeding ter waarde van 2 punten. U hebt namelijk een bezwaarschrift ingediend (1 punt) en u bent aanwezig geweest bij een hoorzitting (1 punt). Sinds 1 januari 2020 heeft 1 punt een waarde van € 541. Dat betekent dat u recht hebt op € 1082.

8. Beroepsmogelijkheid

Als u het niet eens bent met deze beslissing, kunt u binnen zes weken na verzending van deze brief een beroepschrift indienen bij de bestuursrechter. U kunt het beroepschrift sturen naar de rechtbank Den Haag. Meer informatie hierover kunt u lezen op www.rechtspraak.nl.

9. Bijlagen

Bij deze beslissing op bezwaar horen de volgende bijlagen.

1. Uitleg over de opnieuw beoordeelde vergunningdossiers
2. Besluit op Wob-verzoek W17-11
3. Besluit op Wob-verzoek W17-12
4. Besluit op Wob-verzoek W19-02
5. Besluit op Wob-verzoek W19-04
6. Deelbesluit I op Wob-verzoek W20-03
7. Deelbesluit I op Wob-verzoek W20-05
8. Deelbesluit II op Wob-verzoek W20-05
9. Besluit op Wob-verzoek W21-01
10. Inventarislijst van dossier 4 (NTS20174312)
11. Gespreksverslag hoorzitting

10. Tot slot

In deze brief hebben wij aan u uitgelegd wat de reden is voor deze beslissing en wat u kunt doen als u het niet eens bent met deze beslissing. Als u nog vragen heeft die niet over de inhoud van de beslissing gaan kunt u contact met ons opnemen met de contactgegevens in de kantlijn op de eerste pagina van deze brief. Wellicht vindt u het antwoord op uw vraag ook op onze website, www.centralecommissiedierproeven.nl.

Hoogachtend,
De Centrale Commissie Dierproeven

Dr. L. Hellebrekers
Voorzitter